

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-11-2024

«M'agradaria dir-vos moltes coses sobre el "donar-se" a Déu i a la salvació de les ànimes, perquè aquesta paraula, tan bonica, "donar-se" sigui, a cada moment, com un vol de la vostra ànima a la recerca dun fresc alè a les expectatives de Crist [...], i com un motor que empeny en tot moment el vostre esperit de mortificació, aconseguint practicar-la amb alegria interior».

Quan un es troba envoltat d'infants o adults, segur que no té moltes coses per repartir, però no podem oblidar que en el cor sempre hi portem la vocació de la caritat, que s'expressa amb somriures, consols, consells i suggeriments. .

El vostre cor, tot de Déu, ha d'estimar fins a tal punt que, pel seu bé, us hàgiu d'imposar tota mena de sacrificis. Per això, amb el zel d'un apòstol, penseu què podeu fer per acostar-los a Déu. Busqueu-ho sempre, fent almoina des del cor, almoina espiritual.

"Donar-se". Aquest ha de ser el nostre apostolat. Donar-se a Déu i a les ànimes. Només aquesta és la regla de la nostra vida.

("Donar-se a Déu". Explicació del que significa la consagració a Déu i als altres, publicada per Magdalena Aulina i gravada per Filomena Crous el 8 d'abril de 1934).

El 8 d'abril de 1934, amb motiu de la segona celebració de les consagracions, prevista per a l'endemà; Magdalena Aulina va explicar el sentit d'un dels principals lemes que guien la consagració i la vida apostòlica de l'Obra: "Donar-se". És un verb que abraça l'apostolat de la persona consagrada. En aquest verb hi ha la regla de vida d'una persona consagrada per sempre.

Va ser un discurs important, perquè va marcar l'espiritualitat essencial de l'Institut, revelant el que constituïria el nucli fonamental del carisma rebut de Magdalena. Aquell dia va ensenyar allò que ja feia temps que anava vivint: el desig, que li va inflamava el cor, el de viure totalment l'amor de Déu i dels altres, per tant la virtut de la caritat com a fonament de l'acció cristiana.

Magdalena va explicar així quina és l'essència de la vida, l'espiritualitat i l'apostolat dels membres de l'Obra: un "donar-se" que va més enllà del simple "donar" alguna cosa, és molt més profund. És a dir: el do d'un mateix, que revela el caràcter de

sacrifici i víctima -com ho va fer Crist amb la seva vida- consagrant-se totalment a Déu, per donar-se igualment a l'apostolat, com a extensió del sacrifici i de la consagració a favor de la salvació de les ànimes.

**«M'he fet feble amb els febles per guanyar els febles;
m'he fet tot amb tots per salvar-ne alguns, costés el que costés.
Tot ho faig a causa de l'evangeli, per poder-hi tenir part».**
(1 Corintis 9,22-23)

Tenint present l'ensenyament i l'exemple de vida de la venerable Magdalena Aulina sobre el "donar-se", aquests versos de sant Pau ens poden ajudar a la reflexió d'avui, 15 de novembre, i acompanyar-nos en els propers trenta dies.

Hi ha una primàcia de la gràcia que va irrompre en la vida de l'apòstol Pau i el va empènyer a anunciar l'evangeli, quasi com si es tractés d'una "necessitat", un "remolí" que t'involucra, t'impacta i t'aclapara.

Pau, lliure, esdevé servent de tots. Ell "torna a ser jueu" per parlar amb els jueus i convèncer-los. S'acosta als pagans per portar-los a Crist. Es fa feble per aixecar els febles. Es fa tot per a tothom.

En les arrels hi ha una crida lliure i gratuïta, que té per si mateixa una eficàcia extraordinària, fins al punt de capgirar la teva vida. El camí que s'obre als escollits i enviats per Déu, és ser com el llevat de la història, per fertilitzar-la i transformar-la.

